

אשית עצות בנפשי

שיעורים ושיחות

ממורינו ראש

הישיבה שליט"א

קמ"ח
שנה ג'

פרשת כי תבא לאומאן
תשפ"ו

ליל שישוי פרשת
כי תבוא לאומאן תשפ"ה

לשמיעת השיעורים

קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –

יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com

ליל שישי פרשת כי תבוא לאומאן תשפ"ה

המניעות

נתחיל השבוע את השיעור עם שאלות, שאלות על אומאן, אולי השואל חשב שבאמצע השיעור הוא יחשוב ויכין מה לשאול אחרי השיעור... בעזרת השם אנו נוסעים עוד מעט לרבינו, אנשי שלומינו מוכנים לשלם על כך כל מחיר, בפרט מקורבים חדשים, זה משהו שצריך לעבור, אני מנסה להיזכר מה היה אצלי ואני נזכר שבאמת היו לי מניעות קשות ומרות, ואני לא יודע איך עברתי אותם, ואני אומר לך שאם תבוא לספר לי כעת את המניעות אני לא אענה לך שאתה חייב לנסוע, אני אגיד לך להתבודד על כך, כי כשיש לאדם מניעה אי אפשר להגיד לו שזו לא מניעה, למשל מישהו מגיע להגיד שהוא לא יכול לנסוע כי אין לו כסף, אולי תענה לו שכסף זה לא נחשב למניעה, אבל הוא יגיד לך שאצלך זה לא מניעה ואילו אצלו זו חתיכת מניעה, כי כשאין לו כסף ויש לו חובות כל היהדות שלו תיחרב כי הוא לא יוכל ללמוד ולא להתפלל, ואז מגיע מישהו אחר ויגיד שיש לו מניעות מצד הוריו או משפחתו או חבריו, אולי תענה לו שזו לא מניעה, צריך לנסוע וצריך לכבד את ההורים, אבל הוא יגיד לך שבשבילו זו מניעה עצומה.

קשיים רק בצד הקדושה

מה שאומרים שחסידי ברסלב לא מכבדים את ההורים ונוסעים לאומאן, זה שקר גדול, יש כל כך הרבה לשון

הרע וליצנות על ברסלב ולכן ההורים מתנגדים לפעמים לנסיעת בניהם לאומאן, אבל אין מי שמכבד את הוריו יותר מחסידי ברסלב שמדברים את הוריהם באופן המכובד ביותר, מוהרא"ש אמר לי כשסיפרתי לו את המניעות שלי והקשיים שעברתי והמחלוקות שחלקו עלי: אם לא היית מספר לי על המניעות הייתי חושב שאתה מגיע מה'לא טובים' רח"ל, כי לא יכול להיות שאדם ישפיע על בחורים ויגרום להם בכמה דקות לגרום משניות ולזכך את עצמם, והיצר יעמוד בשקט, אם חולקים עליך זה סימן שאתה מצד הקדושה והיצר מנסה להפיל אותך. נכנסתי פעם למוהרא"ש והוא מיד שאל אותי: מה היו קולות הרעמים השבוע, כי אם היו קולות נגדך אני יודע שאתה בצד הקדושה.

בכל הדורות חלקו על הצדיקים

השבוע הייתי מאוד שבור באחד הימים, כי לא הבנתי איך יכול להיות שאברך רוצה סך הכל לנסוע לאומאן לקבל את התיקון מרבינו, ואביו אומר לו שאם יכנס להיכל הקודש אין לו ברירה כי אם לנתק עמו קשר כי כך אמר לו הרב שלו, ולא הבנתי איך יכול להיות שרב בישראל יגיד דבר כזה, אבל התחזקתי כשנזכרתי מדברי מוהרא"ש, שאם אתה מקרב יהודים להקב"ה ומביא אותם לצדיק אמת, על כרחך שידברו נגדך. תסתכלו במכתב [אגרת הקודש בנועם אלימלך] שכותב הרה"ק הרבי ר' אלעזר בנו של הרה"ק

להיות מאנשי רבינו

אולי מי שנמצא באומאן לא מרגיש מיד שהוא קיבל נשמה חדשה, ורבינו חידש אותו לגמרי, כי מי שנמצא בדרכים לפעמים אין לו את המוחות והכוחות, ולכן אני תמיד מייעץ לאנשי שלומינו, שמי שיכול לא יגיע ברגע האחרון, צריך יום יומיים לפחות להתאושש לפני ראש השנה, כמובן מי שלא יכול כי אם יסע מוקדם יותר לא יתנו לו בכלל לנסוע, אז שיגיע מתי שהוא כן יכול להגיע, אבל מי שיכול לבוא קצת יותר מוקדם הבנתי ממוהרא"ש שצריך לבוא קצת יותר מוקדם, ואם יש שבת יומיים לפני זה, שיבואו לפני שבת, כי תיקון הגוף קודם לתיקון הנפש, ואחרי שיגיעו למוחות יוכלו להתפלל כראוי בראש השנה, רבינו אמר שהוא מעביר את אנשיו לשנה טובה מיד בתחילת ליל א' דראש השנה, ואיך אנו יכולים לזכות להיות מאנשיו של רבינו, על ידי שנלך לציון ונגיד לרבינו: מעכשיו אני מהאנשים שלך, אני הולך לציית לעצות, אני הולך ללמוד ספרי רבינו, אני הולך לדבר אל ד' כל יום, אני הולך ללמוד כל יום הלכה, אני הולך לגרוס כל יום משניות, וכך זוכים להיות מאנשי רבינו ונזכה שרבינו יעביר אותנו מיד לשנה טובה.

אני מאוד מאוד רוצה לבקש שוב מאנשי שלומינו, כל מי שלא יכול להגיע לאומאן שיבוא להתפלל כאן בקרית ברסלב, יש לי ב"ה כבר 8 מתפללים שלא יכולים לנסוע, חסר לי עוד 2 אברכים או בחורים, אנחנו מוכנים להכין דירה יפה עם כל צרכי החג, אני מוכן להגיד תיקון הכללי בציון למי שיבוא לכאן, רק אל תישאר בגלל זה בארה"ב כי אתה רוצה שראש הישיבה יגיד בשבילך תיקון הכללי... אני כל כך רוצה שיהיה כאן

הרבי ר' אלימלך מליזענסק, המכתב נכתב על דבר המחלוקת שיצאה נגד הרה"ק הקדושת לוי זי"ע, ור' אלעזר כותב בשם אביו שכך היה בכל הדורות שחלקו על הצדיקים, מדורו של אברהם אבינו עד עכשיו, ואביו פירש את הפסוק 'דור לדור ישבח מעשיך' שרק בדור הבא משבחים את מעשי הדור הקודם, כי באותו הדור עצמו מזלזלים בצדיקים וחולקים עליהם. ולכן יש כל כך הרבה חולקים על רבינו, כי רבינו יש לו כח גדול לקרב את כל אחד אל הקב"ה.

המניעות הן רק אחיזת עיניים

אבל אנחנו נשבור את כל המניעות, כי אחרי שנשבור אותם נראה שאין כלום אף שכרגע הם נראים כהרים וגבעות, רבינו מביא [ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן מ"ן] בשם זקינו הבעל שם טוב שמלך אחד הניח אוצר גדול באיזה מקום, ובאחיזת עיניים עשה כמה וכמה חומות סביב האוצר, ואמר לבני אדם לבוא לקחת את האוצר, אבל היה נדמה להם שיש חומות ושקשה מאוד לשברם, ומקצת אנשים חזרו מיד לאחוריהם, ומקצת אנשים שברו חומה אחת אבל כשראו את השניה חזרו לאחוריהם, אבל בן המלך אמר: אני יודע שכל החומות האלו הם רק אחיזת עיניים ובאמת אין שום חומה כלל, ועבר את כל החומות ולקח את האוצר. לנו יש אוצר בעיר אומאן, אין אוצר יותר גדול מזה, כי רבינו מביא לנו את הכל חדש, נשמה חדשה עם כלים חדשים, ולכן יש הרבה מניעות וחומות, אבל באמת באמת הם לא יותר מאחיזת עיניים, וכך יעיד כל אחד אחרי ששבר את המניעות שלא קרה כלום והוא נסע וחזר בשלום.

מוכן לתגובה, יכול להיות שהם ינתקו לו את הטלפון, יכול להיות שזה מאוד יכאב להם, יכול להיות שהם יתחילו לבכות, או שיגידו לו 'נו נו', או שיגידו לו 'רק אל תזכיר אותנו', אבל אחרי זה הכל יהיה טוב, כפי שר' נתן אמר שהקב"ה עשה נס שיום הקדוש זה אחרי ראש השנה, וכך מתפייסים כל אלו שנסעו לאומאן עם כל מי שלקח את זה קשה, בערב יום כיפור הרי כולם מתפייסים, רואים בבית מדרש אנשים שלא דיברו זה עם זה שנה שלימה מתפייסים בעת תפילת זכה.

אני רוצה להבהיר שוב, זה באמת דבר מאוד קשה, כי אני מדבר כעת לאברכים שחיים בשלום ובאהבה עם אביהם, והאבא זה האדם הכי קרוב לו, וזה מאוד מאוד קשה לאברך לראות שלאבא שלו כואב שהוא נוסע לצדיק לקבל תיקון, אני זוכר שאני נסעתי לראשונה בראש השנה תשס"ו, ופגשתי באומאן מישהו שהיה לו איזה ריב עם אבי שליט"א, וכשראה אותי הוא אמר בזלזול 'נקמה באבך', אני זוכר שזה כל כך כאב לי עד דכדוכה של נפש, והתפלאתי בעצמי 'וכי זה חסיד ברסלב, שחושב שרוצים לנקום באבא', אבל אחרי זה הלכתי למוהרא"ש וסיפרתי לו שלאבא שלי כואב שנסעתי, הוא פשוט בכה איתי ואמר 'אוי וויי', ואז ראיתי מה זה חסיד ברסלב אמיתי, שכואב לו שלאבא כואב שהבן שלו נסע, אבל אין מה לעשות, כי יש כל כך הרבה לשון הרע על רבינו.

אני אומר את כל זה לאברכים היקרים שרוצים לנסוע רק כי רוצים להיות ירא שמים, אני רוצה שתתחזקו ושתדעו שככה זה הולך אצל רבינו, אין שום הגיון למה שקורה, זה מעניין שאברכים נוסעים לרבותיהם מעבר לים למשך שבוע שלם, ואין פוצה פה

מנין בראש השנה, יש לנו 2 מחזות עיקריים בקריה, במחזו אחד יתקיים המנין ובמקום השני ילך אברך לתקוע שופר, מי שיודע על מי שלא יכול לצאת מארה"ב בגלל שהוא מהגר או כי הוא מחכה לשמחה או כי יש לו מניעות שונות שיעדכן אותי.

אני לא רוצה שתשאר כאן לחג עיר שיש שם רק נשים ולא יהיה מי שיתקע שופר, הגמרא מספרת [תמיד לב]. שאלכסנדר מוקדון הגיע לעיר שהיו שם רק נשים ורצה להילחם בה, והם אמרו לו: ממה נפשך אם אנחנו ננצח אותך, יהיו לך בזיונות שנשים ניצחו אותך, ואם אתה תנצח אותנו יגידו שאתה יודע לנצח רק נשים, הוא השתכנע מזה ובסוף הם נתנו לו לאכול לחם של זהב והוא אמר שלא יכול לאכול את זה, והם אמרו לו וכי באת מרחוק רק כדי לאכול לחם פשוט האם אין לך בבית קצת לחם, זו גמרא מאוד יפה תסתכלו שם, אני לא רוצה שכאן תהיה עיר כזו, תעזרו לי לעשות מנין.

תשאל כמה שאלות על אומאן.

ש. אברך שואל שהוא נוסע השנה לראשונה לאומאן, והוא יודע שלאבא שלו זה יהיה מאוד קשה לקבל את זה, והוא לא רוצה שאבא שלו ישמע את זה ברחוב, מה נכון לעשות?

ת. הכי נכון זה להודיע קודם לכן, עולים להורים להיפרד לפני הנסיעה, או שמתקשרים אליהם, והאברך יגיד להוריו: בעזרת השם אני נוסע למקומות הקדושים לראש השנה, אני בוודאי אזכיר אתכם שם לשנה טובה, אני נוסע לאומאן בעז"ה. האברך צריך להיות

עדים חותמים על שטר וסומכים עליהם, אבל ככה רבינו אומר, שמותר לחתום גם על דברים שלא יקיימו, השבוע נזכרתי מזה בעת ההתבודדות ופשוט בכיתי על כך מחדש, רבש"ע, מה האברך רוצה, הוא רוצה לבוא להתפלל כאן כדי לקבל חיזוק, לא שותים כאן אלכוהול, ואתם יודעים טוב טוב מה קורה בבתי כנסיות בשבת בבוקר... תלך לחתונות ותראה מה קורה היום, אי אפשר לתת מזל טוב, הכל מסריח מאלכוהול, כולם לחוצים וחייבים לשתות כדי להשתחרר, וככה זה בכל השמחות בבתי הכנסיות, אולי מכניסים את זה בבקבוק אחר שרוב הקהילה לא יקלוט שזה אלכוהול, ברוך השם אצלינו אין את זה, בבנין שלנו באומאן אין אלכוהול, אני לא הולך לסרוק את המזוודות של כל אחד מה הוא מכניס, אבל לא רואים שמישהו יביא אלכוהול, אי אפשר להניח בקבוק כזה על השולחן כי רבינו לא רצה שישתו אלכוהול, ומה רוצים מהאברך שרוצה להתפלל כאן, מדובר במוסד מאוד חשוב בעיר, מה איכפת להם שהאברך רוצה חיזוק, אדרבה שיעלו לכאן וירגלו את המקום וישמעו מה מדברים כאן, לא צריך לנסוע למרחקים, זה מרחק הליכה של כמה דקות, מנהל המוסד הוא קרוב משפחה שלי, ואני אמרתי לאברך שאני רוצה שישלח שם את הילדים כי זה מוסד מאוד חשוב וילדיו בעז"ה יצליחו שם, ושיחתום שם מה שיגידו לו, ואין שום חשש לחתימות שלו.

רצו לחלק כאן בשבת בבוקר קוגל ועוד דברים וביקשתי שלא יעשו את זה, שיכינו כאן רק דברים פשוטים ביותר, שמי שעולה לכאן יחשוב פעמיים למה הוא עולה לכאן, אם הוא רוצה קוגל וטשולנט יש כמה בתי כנסת ברחוב זה שמחלקים כל שבת קוגל וטשולנט, כאן

ומצפצץ, מספר לי אברך שאחיו מצא איזה חבורה חשובה ועזב את משפחתו לכל חודש תשרי כדי להתעלות, ואף אחד לא אומר לו כלום, אדרבה מדברים בשבחו, ואני חושב שהוא לא עזב את אשתו רק לחודש תשרי אלא לכל השנה, כי שם לא מחשיבים את האשה... אבל הוא רוצה לנסוע לאומאן, ולוקחים אותו לרב הקהילה שישביר לו איזה אסון זה שהוא נוסע לאומאן, ואחרי שהוא דיבר עם רב הקהילה, הולך הרב לאביו של האברך ואומר לו: דיברתי עם הבן שלך ואני רואה שהוא סך הכל רוצה להיות ירא שמים, תן לו לנסוע, אומר האבא לבן: מהרב הזה אל תביא לי ראייה, כי הוא פעם לא ידבר נגד אף יהודי אף כשצריך, בא נלך לרב אחר... ככה זה הולך אצל רבינו, ואשרי מי שיכול לעבור את כל המניעות ולנסוע לרבינו, ולגופה של שאלה, לא בורחים מההורים ולא בורחים מהאשה ולא בורחים מההורים שלה, מתקשרים להגיד גוט יו"ט ונפרדים יפה.

ש. אברך עבר לגור בעיר אחרת, ואמא שלו מאוד השתדלה שיכניסו את ילדיו שם למוסדות בעיר, והוא היה צריך להתחייב שהוא לא נוסע לאומאן, וכך עשה, עכשיו הוא רוצה לנסוע, ואמא שלו מתחננת אליו שלא יסע כי יותר לא יאמינו לו כלום, מה עליו לעשות?

ת. יושב כאן אברך שגם ביקשו ממנו לחתום במוסד של ילדיו, ממנו ביקשו לחתום שהוא לא יגיע להתפלל כאן בהיכל הקודש, ושאל אותי האם לחתום, ואמרתי לו שרבינו אומר בספר המידות [ערך אמת אות נ'] 'השקר אינו אלא בפיו אבל לא בכתב' הרבה כבר התייגעו להבין את דברי רבינו ומקור דבריו, הרי

למה שאביו אומר לו, אם הוא עונה לו בדרך כבוד, וכמובן שיש את כל ההלכות בשולחן ערוך, מאכילו ומשקהו וכו', לעזור להורים לבנות את הסוכה, ולקחת אותם למקומות שהם צריכים, להתפלל בבית מדרש עם יראי השם, עם תלמידי היכל הקודש שמדברים שוב ושוב מאמונה והתחזקות זה לא נגד כיבוד אב ואם, זה משהו שצריך לעבור, אין הרבה מה לעשות נגד המניעות האלו, ואשרי מי ששובר את המניעות ומחזיק מעמד.

אל תחשוב ח"ו שאבא שלך אדם רע שלא רוצה שתיסע לאומאן, כי תחשוב שאתה שומע שהבן שלך הולך למקום ששמעת שזה מקום רע, גם אתה היית עושה הכל שלא ילך לשם, ומה לעשות שההורים שמעו לשון הרע נגד ברסלב, איך יכול להיות שדוד המלך אומר 'יכרת ד' כל שפתי חלקות לשון מדברת גדולות', סך הכל הם דיברו לשון הרע, על כך שעל ידי הלשון הרע קורים דברים רעים ביותר, כמה גיטין כבר גרמו לשון הרע, מגיע אברך ואומר לאשתו שהיא רוצה לנסוע לאומאן היא יכולה לקבל התקף לב... מה? הרי אני אשה נורמלית? איך השכנים יסתכלו עלי שבעלי נוסע לאומאן? והכל מלשון הרע שאנשים דיברו, מה כבר יש באומאן, יש יראי השם שנוסעים לצדיק לקבל תיקון לנשמה, ההורים לא רעים, הס"מ רע שהוא מביא לשון הרע.

רבינו אמר פעם [שיחות הר"ן שיחה קפ"ב] 'עלי אין חולקים כלל, הם ציירו לעצמם אדם שעושה כך וכך, ועליו גם אני חולק'. כי החולקים בדו מלבם כזבים ושקרים ואומרים שאסור ללכת שם, ואולי רק החלשים ביותר שצריך להציל צריך לשלוח לברסלב... אם אנשים היו יודעים מה רבינו נותן לנו,

מגיעים רק אם רוצים לשמוע בסיפורי מעשיות עוד פעם אחת שאומרים לו: אתה הולך עכשיו הביתה, תעשה סעודה יפה, תגיד מילים טובות לאשתך ולילדים, ואם אשתך צועקת עליך תבליג ותפייס אותה ואל תנסה להוכיח לה שאתה צודק, ואני לא מבין איך אומרים לאברכים לא לעלות לכאן.

השואל יוכל להגיד למוסד, שכשהוא התחייב הוא התכוון לזה שהוא לא הולך להסתובב עם חסידי ברסלב, אבל באומאן יש כל כך הרבה מניינים מכל כך הרבה חסידויות ואין לזה שום קשר לברסלב, יש שם מנין של חב"ד, מנין של סאטמאר, מנין של ויז'ניץ ועוד, יש לי כעת קרוב משפחה שלי שהוא בכלל לא חסיד ברסלב והוא נוסע השנה ועושה שם מנין לעצמו.

וצריך לזכור שהנסיעה לאומאן היא בדיוק כמו שכתוב ב'שיר ידידות' של ר' יצחק ברייטר 'שומרים זאת תלמידיו, מדי שנה בשנה להתראות לפניו, שוברים על זה מניעות עצומות, כי זה תיקונם המיוחד לפני יודע תעלומות. מה עוד יש לשאול.

ש. איך אפשר להסתדר עם המחשבות שאומרים לנו שאנחנו מצערים אבא ואמא, והמחשבות שאומרים לנו שההורים רעים?

ת. צריך לבוא לשיעורים ולהתחזק שוב, ולזכור שעם זה שהולכים לצדיק ונוסעים לאומאן, ועם זה שמגיעים לחבורה שמדברים שם מהעצות של רבינו, ועם זה שמגיעים להתפלל בהיכל הקודש במטרה להיות ירא שמים, זה לא נוגד 'כיבוד אב ואם', כיבוד אב ואם תלוי בדיבור של האדם ובתגובת האברך

פעם אמר אחד ההורים לבן שלו שנסע, אני יודע על מה אתה בונה, על זה שבסוף כשתחזור אני אשלים איתך, אני אומר לך שהתאספנו כמה הורים והחלטנו שאנחנו לא נשלים עם הילדים אחרי זה, אסור לך לנסוע וכו', וכך נעצור את כל העניין הזה שמתפייסים אחרי זה... זה דבר נורא ואיום, צריך להתחזק ואתם תראו שהקב"ה בוודאי יעזור לכם, ואם אתה רואה שאין לך את הכוחות ואתה צריך להישאר כאן, אתה גם צריך להתחזק, אני יודע ממני שאם הייתי נוסע בראש השנה הראשון לא הייתי יכול לקבל את זה, ואני חושב שזו טובה גדולה שנסעתי רק בשנה השניה להתקרבות, כי אחרי שנה כבר היה לי מספיק התבודדות ומשניות והיו לי כלים לקבל את כל מה שעברתי, אבל בתחילת ההתקרבות לא הייתי יכול לעבור את המניעות.

אחרי שנה שמוהרא"ש פשוט שינה לי את המוח, הייתי יכול לנסוע, מוהרא"ש החליף לי את כל המחשבות בראש, לא היה איכפת לי יותר כלום מה אומרים עלי ומה חושבים עלי, מוהרא"ש דיבר אלינו שוב ושוב, שאין כזה דבר חברים, ויש רק אשה וילדים, אני זוכר שכשפתחתי את הישיבה שלחו אלי איזה מומחה גדול מארץ ישראל שינסה לשכנע אותי לסגור את כל המקום כאן, וישב איתי שעתיים, אחרי זה הוא הלך למוהרא"ש, ומישוהו שישב שם סיפר לי שהוא אמר למוהרא"ש שהוא יודע שהוא לא יצליח איתי כי לא איכפת לי בכלל מה אומרים עלי ומה חושבים עלי, איכפת לי רק מעצמי ומאשתי וילדיי, ולכן הוא לא רואה שום דרך לשבור אותי, כי אני לא נבהל מפשקווילין ואיומים וכו', אני לא הייתי ככה לפני זה, קיבלתי את זה ממוהרא"ש, אני גם הייתי

היו כולם שולחים את הילדים שלהם לרבינו, שיכניסו בילדים תורה ויראה, אולי יש לו בחור מצויין אבל זה מאוד יפה אם גם ילמד קצת חומש, אם קצת יעבור על הפרשה, הוא לא יודע בכלל מהי פרשת השבוע, כבר סוף פרשת כי תבוא ומסיימים עוד מעט שוב את כל החמשה חומשי תורה, הוא בחיים לא פתח את המשניות, הוא לא יודע שכל אחד ואחד יכול לעבור על המשניות שוב ושוב, רבינו נתן את המתנות האלו, ואם האבא לא לקח את הבן, לכל הפחות כשהבן מתקרב לבד, אין לו להיבהל מהמניעות שיש מזה.

אבא חכם מגיע ובודק את המוסדות ורואה בעיניו מה קורה כאן ולא מתנגד אוטומטית, הגיע אלי פעם אברך בשנת הקורונה כשכל המוסדות היו סגורים, והביא לי את ילדיו ואמר שהוא הולך ומשאיר את הילדים כאן, ואמרתי לו שאין כלום, הכל סגור... הוא אמר לי, אני כבר ביררתי הכל, והכל סגור וכו' אבל אני משאיר אותם אצלך, כי שמעתי שכאן ישמעו דיבורי יראת שמים, ב"ה שהילדים היו מרוצים וחלקם התחתנו. יש אברכים שלא יודעים בכלל על מה אני מדבר כאן כשאני מדבר על מניעות, אבל מי שעובר את זה עכשיו, עובר מניעות עצומות בראשו, אני זוכר שכשאני עברתי את זה, בכל ערב וערב הייתי צריך לצאת להתבודד על זה ולדבר עם חברים, לא הצלחתי להירדם, האם אני באמת חייב אומאן, האם באמת אני לא יכול להיות ירא שמים בלי אומאן, האם באמת מישוהו ממשפחתי יקבל התקף לב, וכך הסתובבו המחשבות הלון ושוב, אבל אחרי שננסעים רואים שלא קרה כלום, להורים יש רק נחת ברוך השם.

טובים לקרית ברסלב, חלק מההורים גם מגיעים היום לאומאן אחרי שנלחמו נגד הנסיעה לאומאן, הכל היה לשון הרע, אף אחד לא חולק באמת על רבינו.

ש. מה עושים כשהעיניים נשרפים
בשדה התעופה?

ת. בדיוק על זה אנחנו נוסעים על רבינו, כי העיניים לא מתחילות להישרף בשדה התעופה, הם נשרפים כל השנה בעיר, וגם מי שזוכה להיות יושב אהל, עדיין צריך לפעמים לצאת לרופא וכדומה ועיניו נשרפות, ואנחנו מגיעים לרבינו לבקש שיתקן לנו את העיניים, אבל צריך להיזהר לא לנסוע לבד אלא יחד עם חברים טובים, כל הדרכים בחזקת סכנה, והכוונה לסכנה רוחנית, הכי טוב זה לנסוע יחד קבוצה של אברכים ביחד.

כדי לשרוף את העיניים לא צריך שדה תעופה, בחור ישיבה מספיק לו SD קטן כדי להישרף לגמרי, וכשהוא מתבגר קצת הוא כבר יכול לרכוש טלפון ירחם השם, וכשמגיעים לציון רבינו נבכה על העיניים: רבי תן לנו עיניים טהורות, ובכלל צריך לזכור שמחכה לנו יום גדול מאוד, יום ראש השנה, וזה יום שאפשר לפעול הרבה ברוחניות, בראש השנה יכול כל אחד להזיז את עצמו כלפי מעלה, זה יום מסוגל לקדושה, בימי ר"ה ויום כיפורים האדם מקבל כוחות מלמעלה, לפעמים לפני תקיעת שופר האדם מקבל על עצמו קבלה טובה שנשארת איתו לכל השנה.

צריך להתבודד לפני ראש השנה ולבקש שנזכה לשמור על העיניים בדרכים, ויש עצה טובה לזה, לגרוס הרבה משניות בדרך, שכל אחד יחזיק

יושב בלילות בבית מדרש ומפטפט עם חברים בנושאים חשובים מאוד, אף מדרך חתנים לא אמר לי שאני צריך ללכת הביתה לעזור לאשתי להשכיב את הילדים, ואני לא חשבתי על זה לבד עד שמוהרא"ש אמר לי, באותה תקופה היו לי דברים מאוד חשובים לדבר עם חברים בבית כנסת... היו שאלות של תולעים במים, והפאות נכריות של הודו וכו', ומוהרא"ש אמר לי 'לך הביתה תדבר עם אשתך ותעזור לה קצת', חברים זה כמו בגדים, שמחליפים אותם כל יום אחרי שהתלכלכו.

באותה תקופה עוד לא היו טלפונים המהרסים את האדם, ולכן מי שהלך הביתה היה באמת בבית ועזר לאשתו, אבל כעת צריך לתת דרשות אחרות, היום צריך להגיד: 'תלך הביתה ואל תכניס הביתה שום כלי', ואף במשרד תכניס רק שמותי, רק מה שהרב התיר לך לפרנסה, ובבית אל תביא כלום, ואל תביא הביתה רק את הגוף שלך, אלא גם את הנשמה שלך, תשוחח איתה, ותעזור לה עם הילדים, אל תרוץ לסיום מסכת ולהכנסת ספר תורה, אני לא רוצה לדבר ח"ו נגד חסד, אבל אני חושב שאפשר לעשות חסד בשעות אחרות, ולא על חשבון האשה והילדים, ומי שזוכה שאשתו מעודדת אותו לנסוע לאומאן, מגיע שיקנה לה מתנה יפה על זה, ברוך השם כאן בהיכל הקודש יש אמונת חכמים לנשים, והן שולחות את בעליהן לרבינו.

אתה יכול לראות בימים טובים את האנשים שמגיעים לקרית ברסלב כאן בליברטי לימי החג, אנשים שהפכו את העיר נגדי לפני עשרים שנה, הם לא ידעו את האמת, עכשיו הם רואים את הנחת של הילדים, והם נהנים להגיע לימים

על פלוני שנשאר תקוע בלהסתכל על איזה תמונה לא ראוייה שתלתה בשדה התעופה, למה עליו אתם לא צוחקים ורק על האיש עם הסמרטוט צוחקים, התורה אומרת 'והיית משוגע ממראה עיניך אשר תראה', ואפשר לראות את זה, לפעמים בן אדם נתקע עם ראייה אסורה והוא לא קולט מה שקורה סביבו, כולם רואים איך שהוא עסוק עם עבירה והוא כמעט מפספס את הטיסה והוא לא שם לב.

צריך הרבה לבקש מהקב"ה שנוכח לעיניים טהורות, וכשכבר מבקשים על העיניים צריך גם לבקש שנוכל להסתכל בעין טובה על אנשים, עיניים קדושות וטהורות זה גם להסתכל על אנשים בצורה טובה, לדעת לסבול אנשים, לא להתעצבן מהאשה ולא להתעצבן מהילדים ולא להתעצבן משכן, יש אנשים שלא מדברים עם השכן, אין להם סיבה, כשאני שואל אותו למה אתה לא מדבר עם השכן, הוא עונה שהשכן לא מדבר איתו, השכן לא מדבר איתך כי הוא מחכה שאתה תבוא לדבר איתו הוא כל כך רוצה לדבר איתך, תלך אליו ותברך אותו בשנה טובה, אתה תראה כמה שהוא ישמח, אתה לא אומר שלום לרוב באי בית הכנסת ואתה חושב שהם לא צריכים אותך, אתה לא יודע כמה הם מחכים שתגיד להם בוקר טוב וכתיבה וחתימה טובה, תהיו תמיד אלו שמתחילים לדבר עם אחרים, אל תפחדו.

ש. מישוה נמצא בציון של רבינו ואשתו בדיוק מתקשרת אליו, האם צריך להרים?

ת. זו שאלה ממש טובה, אני הייתי מכבה את הטלפון לפני שאני נכנס לציון של רבינו, ואם אשתך מתקשרת תרים לה

בכיס כרך קטן של משניות ויגרוס בדרכים עוד פרק ועוד פרק עוד משנה ועוד משנה, זו סגולה טובה, וזו סגולה לכל השנה ולא רק לתקופה זו, זה נכון שרבינו רצה שאנחנו נסיים בכל שנה את כל התורה כולה [ע' בשיחות הר"ן שיחה ס"ב], אבל אני הבנתי ממוהרא"ש שבתחילת ההתקרבות יש להתמקד במשניות וגמרא, בשני לימודים אלו, המון המון משניות וגמרא, בשבוע הבא תשאל בשאלות מתי זה 'תחילת ההתקרבות', אבל אענה לך כבר עכשיו ש'תחילת ההתקרבות' זה התקופה שאתה מרגיש שהעיניים שלך נשרפות בשדה התעופה, בתקופה זו תגרוס המון משניות וגמרא, ותאמין למוהרא"ש שזה ישנה אותך מקצה לקצה, זה לפעמים לוקח קצת זמן אבל זה משנה את האדם, הוא מקבל עיניים אחרות לגמרי, אל תחפשו שיעורים נוספים בהתחלה, רק המון משניות וגמרא, אני מחכה שכבר יהיה תשפ"ו שאוכל להגיד שבשנה הבאה [תשפ"ז] מסיימים את הש"ס, לפני כמה שנים התחילו ש"ס, וכבר מסיימים, אשרי מי שלומד את הדף גמרא בכל יום, זה דבר השווה בכל נפש.

ש. האם ראינו אצל הצדיקים שלנו את ההנהגה של 'להוריד משקפיים' בשדה התעופה?

ת. זה לא משהו שאפשר לחקות, כל אחד רואה מה נכון אצלו, יש אנשים שלא יכולים ללכת בלי משקפיים אפילו לא כמה דקות, אבל ח"ו לצחוק על מי שעושה כך, אני נסעתי פעם עם בחורים לנסיעה והם ראו מישוה שכרך את עיניו עם סמרטוט והם צחקו עליו, אמרתי להם אני גם לא שם סמרטוט על העיניים אבל ח"ו לא צחק עלי, כי אם אתם צוחקים עליו למה אתם לא צוחקים

צריכים לממון כדי לבנותו, ורצו לכבד את המהרש"א להניח את אבן הפינה אבל ראש הקהל ביקש שיעשו מכרז שמי שיתן הכי הרבה כסף להוצאות הבניה יניח את האבן, אנשים קצת נבהלו מזה כי זה מגיע למהרש"א - רב העיר, אבל המהרש"א הצדיק את ראש הקהל כי צריכים ממון, ואחד הנגידים קנה את הזכות בממון רב, ואמר שהוא מכבד את המהרש"א להניח את האבן, המהרש"א מאוד התרגש מזה, ואמר לנגיד שהוא יכול לבקש כעת מה שהוא רוצה, לא היו לו ילדים ליהודי זה, ואמר למהרש"א שהוא רוצה בן כמו המהרש"א, אמר לו המהרש"א לא התכוונתי עד כדי כך, אמר היהודי אבל הרב אמר לי שאני יכול לבקש הכל, וענה ואמר המהרש"א 'פעלת', אבל אתה ואשתך לא תוכלו לגדלו ואתם תצטרכו למות מיד אחרי לידת התינוק, האם אתם מסכימים, והלך האיש ושאל את אשתו, והחליטו שאם יהיה להם ילד כה חשוב הם מוכנים למות ולרוות את הנחת מעולם האמת, המהרש"א הבטיח לו שיוולד לו בן כזה, וההורים נפטרו והוא גדל בבית המהרש"א, ואח"כ נתמנה לרב העיר במקום המהרש"א כפי שציווה המהרש"א, אבל מעולם לא ראו ברב זה שום גדלות, ואנשי העיר חשבו שהוא אדם פשוט, לרב זה היה מנהג שהוא לא הולך לשום לוויה בעיר, ופעם אחת נפטר איש חשוב מראש הקהילה, וראש הקהל אמר לו שהוא חייב ללכת ללוויה ואם לא יבוא ללוויה הוא מפוטר מרבנות העיר, לא היה לרב ברירה, ואמר לראש הקהל שבשעה שיעברו את ביתו יקראו לו והוא יצא ללוות, וכשהלוויה עברה את ביתו של הרב יצא הרב ועשה תנועה עם ידי וכולם ראו שאין שום נפטר על המיטה אלא חתיכת עץ, ואח"כ עשה

ותגיד לה 'אני עומד עכשיו בציון רבינו ומתפלל עליך', אני רואה הרבה פעמים את התמימות של אחינו הספרדים, אני מקנא בהם, הם מניחים טלפון על הציון והאשה שנמצאת בטלפון מתפללת על הציון, אני לא יכול לחקות אותם, כי לחקות מישהו זה לא מעניין, צריך באמת להיות בזה, אני עומד ונפעם מהתמימות והנקיות של אחינו הספרדים.

אני רוצה ללכת להראות לכם את הבית שרבינו היה גר באומאן, אני לא רוצה ללכת ברחובות אומאן עם ציבור, אבל את הבחורים החדשים אני רוצה לקחת ולהראות להם את הבית, מישהו קנה את הבית, אבל החדר ששם שכב רבינו בעת פטירתו כבר נחרב, ונשאר המקום עם עץ, ואפשר ללכת לראות את המקום, זה ממש ממול הבית החיים, ובביתו של רבינו היו שומעים את הקולות של הצועקים בבית החיים על קברי אבותם, ומסופר [בשיחות הר"ן שיחה קנ"ו] שפעם אחת שמע רבינו אשה אחת שצועקת על קבר אביה 'אבי אבי', ואמר רבינו לבתו 'היא צועקת בכוונה והיא חושבת שאביה שומע את צעקתה אבל אביה אינו כאן כלל', והמשיך ואמר 'אבל אצל הצדיק אין צריכים לחשוש שמא אינו שם, כי כשהצדיק מת זה כמו שיוצא מחדר זה לחדר אחר', והמשיך ואמר לבתו על עצמו 'כמו שאני עתה בחדר זה ואח"כ אני יוצא מחדר זה ונכנס לחדר השני וסוגר את הדלת, אם תבואי ליד הדלת ותצעקי אבי אבי וכי לא אשמע אותך', על פי שיחה זו קיבלו אחינו הספרדים את התמימות, שרבינו באמת שומע כל מילה ואף על ידי הטלפון.

רבינו סיפר שפעם אחת רצו לבנות בית הכנסת בעירו של המהרש"א והיו

כמובן לא בעת התקיעה ממש, אלא בין תקיעה לתקיעה, מוהרא"ש כותב שיש להתבודד בשקט, ורק הקב"ה שומע את זה, המקטרגים לא שומעים את זה, כשהאדם אומר להקב"ה: רבש"ע אני נופל כי יש לי נסיונות קשים. זה רק מליצה טובה, הוא לא חוטא להכעיס או כי הוא נגד עשיית רצון השם ח"ו, אלא רק כי היצר מתלבש עליו וכל כך קשה לו, דיבורים אלו הם דיבורים טובים, הם מליצות טובות עליו.

אני כל כך מרחם על האנשים שלא לימדו אותם על קדושה וטהרה בשנות נעוריהם, אבל הם יכולים לטעון להקב"ה: רבש"ע אף אחד לא אמר לי אף פעם שחייבים לשמור על אות ברית קודש, וזה בעבור מליצה טובה מאוד, כי ילד ששומע מהוריו שצריך לשמור על ידיו ולא לגעת, ואחרי זה המלמדים אומרים לו את זה, ואם המלמד תופס שני ילדים מתחבאים הוא נותן להם סטירה קטנה על היד, כך זה נכנס להם לראש, אבל מי שלא יודע מזה ונופל לעבירות יש לי מליצה ישרה ליום הדין, וגם אברך שלא קיבל הדרכה נכונה לחיי הנישואין, יכול לטעון להקב"ה: רבש"ע אני נפלתי כי לא ידעתי באמת מה התורה רוצה ממני, ולא הייתי באמת נשוי. צריך להתחנן לרבינו שיכנס בנו רוח טהרה ושהשכינה תשרה בינינו.

אם אין שלום בית אפשר לבכות על זה אצל רבינו, כי רבינו הוא השדכן [ע"י חיי מוהר"ן סימן פ"ד, וע"י ליקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן פ"ט], ורבינו יכול להחזיר את השכינה בבית, לפעמים יש שני בני זוג שכל אחד חי את חייו, אין להם שום קשר בבית, שניהם מלאים במרה שחורה ועסוקים בדברים שלהם, שני אנשים עייפים שלא יודעים איך להתחיל

שוב תנועה עם ידיו והחזיר את הטלית, ואמר לראשי הקהילה, וכי אני אלך ללוויות שלכם, כבר זה זמן רב שמלאכי החבלה חטפו את נשמתו ואת גופו. ראשי הקהילה ראו מיד מי הוא הרב שלהם ועד היכן גדולתו, ומזה לומדים גם מה שקורה עם אנשים אחרי פטירתם, זה לא סתם סיפור, רבינו סיפר את זה לבתו כשהיתה חולה, כי סיפורי צדיקים זה סגולה לרפואה.

יש כאן אברך שאמרתי לו בערב פסח שאני רואה שאחד הילדים שלו השתנה מקצה לקצה ממש, אני לא אתן רמז אם זה ילד או ילדה, אבל אני אומר לכם שהוא השתנה מילד מת ליד חי, ממש מהיפך להיפך, אמר לי האברך: בראש השנה האחרון, כל הראש השנה התפללתי אצל רבינו אך ורק על הילד הזה, שרבינו יכניס רוח טהרה בליבו. מאוד התרגשתי מזה, כי הילד הזה כבר היה ילד כבוי ומת לגמרי, והוא נהפך לילד צדיק ממש, והכל על ידי תפילה אצל רבינו, וכשהאשה מתקשרת ולא כיבית את הטלפון תרים לה ותבקש על כל מה שהיא רוצה שתבקש. כל מי שיש לו שאלה על אומאן יכול לשאול.

ש. האם בעת שעושים התבודדות בראש השנה, מותר לדבר דברים רעים על עצמינו, הרי רבינו אומר שבר"ה יש לחשוב רק מחשבות טובות?

ת. כשיהודי אומר להקב"ה: רבש"ע יש לי נסיונות, רבש"ע נפלתי בעבירות. זה לא נחשב לדברים רעים על עצמו, אלו דיבורים של קדושה, כשמתוודים להקב"ה ועושים תשובה אין לך דבר גדול וקדוש מזה, כתוב מהאריז"ל שהוא התוודה באמצע התקיעות,

כל תפילה.

ש. האם צריך ללכת למקווה כל פעם לפני שהולכים לציון?

ת. אני לא יכול להקשות על אנשים את ההליכה לציון, כל אחד יעשה כפי מה שמאיר לו בזה.

ש. בחר אומר שהוא לא יכול לנסוע לאומאן מחמת המניעות, ומאותן המניעות הוא גם לא יכול להתפלל באף בית כנסת של ברסלב, והוא שואל מה הוא יכול לעשות שיחשב כמו שנסע לרבינו?

ת. אם יש בית כנסת של ברסלב בעירו, שלכל הפחות יכנס שם לתפילה אחת, אולי לתפילת מעריב, וצריך לדעת שבכל מקום שהאדם רק נמצא הוא יכול להתקשר לרבינו על ידי תיקון הכללי וליקוטי מוהר"ן.

ש. אברך עומד בציון ואומר תיקון הכללי ושומע באמצע קדושה וברכו מה הדין, האם הוא צריך לענות?

ת. נדבר קודם על פי הלכה, מה הדין שאתה מתפלל במנין אחד ואתה שומע מהמנין השני קדושה, או שאתה לומד בהיכל התורה ושומע קדושה מחדר אחר, על פי הלכה אם זה בחדר אחר לא צריך לומר, ואחרי שעשו שם חור בתקרה באומאן לכהנים, זה נחשב כשני חדרים, כי אם זה היה נחשב לחדר אחד לא היו יכולים הכהנים להיות בציון, ולכן זה נחשב כמו שאתה שומע מחדר אחר ואתה לא צריך לענות, זו היתה תשובה על פי לומדות, מותר לענות קדושה ואמן אבל לא צריך, ומי שעונה באמצע תיקון הכללי אין חובה להתחיל

לדבר אחד עם השני, הוא חושב שהיא לא צריכה מילים טובות, והיא חושבת שהוא לא צריך, הם ממשיכים ככה יום אחרי יום, כל אחד מחכה שהשני יתחיל לדבר אליו יפה, תהיה אתה זה שמתחיל, תן לה כמה מילים טובות, כעת זה הזמן לבקש מרבינו שנוכל לעשות את זה.

ש. האם צריך ללכת למקווה קודם תקיעות?

ת. יש לי קצת נגיעה בזה, אני מפחד לדבר מזה, כי אם אני אגיד לכם ללכת יהיה לי קשה לטבול, בינתיים רק אני הולך ויש לי מקווה פרטי... אם כולם ילכו קודם תקיעות לא יהיה לי מקום, באופן כללי זה כמו אלו שהולכים קודם הדלקת נרות חנוכה, מוהרא"ש כותב במחזור את גודל ענין הטבילה לפני התקיעות אבל הוא מוסיף שאם על ידי זה יצטרכו לצאת לרחובות אומאן אז הוא מבקש שלא ילכו למקווה ועדיף להישאר בבית הכנסת, באותם זמנים הגויים עוד היו ממלאים את הרחובות, אבל כעת שיש לנו מקווה בבית מדרש, זה מאוד חשוב ללכת למקווה.

יש טעות לאנשים והם חושבים שהולכים למקווה רק אחרי עבירות, ולכן הם שואלים 'למה אתה הולך למקווה קודם תקיעת שופר הרי לא עשית שום עבירה', וכי בבוקר כן עשיתי עבירה, גם בבוקר הלכתי למקווה בלי שום עבירה, במקווה מקבלים רוח הקודש [רוח קדושה], כשהולכים עוד פעם מקבלים עוד רוח הקודש, היתה תקופה אצל מוהרא"ש שהבחורים הלכו למקווה שלש פעמים ביום, קודם שחרית, קודם מנחה וקודם ערבית, מוהרא"ש אמר לי פעם לחפור עם הבחורים בור של מקווה בויליאמסבורג שיהיה להם מקווה לפני

לציון ולא זוכרים כלום ואחרי זה חוזרים לדירה ומתבודדים שם, זה כמו שהתבודדו אצל הרבי.

ש. האם מותר לשתות בציון?

ת. אם צריך לשתות יוצאים החוצה ושותים, לא שותים בפני הרבי, זה לא מקום לדבר ולא מקום לשתות, אם פוגשים חבר טוב יוצאים איתו החוצה לדבר, גם בבית כנסת לא מדברים, ולכן צריך לעשות פאליש בכל בית כנסת ומי שרוצה לדבר שידבר שם, בתוך הציון לא מדברים ובתוך בית כנסת לא מדברים, כשעומדים ליד רבינו לא מדברים עם מישהו אחר.

השבוע זו השבת האחרונה עם האשה והילדים לפני הנסיעה, תנסו להיפרד עם טעם טוב משנת תשפ"ה, תתנו לדברים לעוף... תנקו הכל במוצאי שבת, לא קרה כלום אם ילד שפך משהו, הרי אתה צריך בית נקי רק כי אתה רוצה להיות בשמחה ואתה רוצה להיות רגוע, אז תהיה כבר בשמחה ורגוע ותשאיר את הכל כמו שזה, שוכחים את הנקודה, שוכחים למה רוצים שיהיה נקי, זה רק כי רוצים רוגע ושמחה, אז תהיה כבר רגוע ושמח עכשיו, ואל תצעק על הילדים כל רגע שירדו מהספה... בואו נשאיר טעם טוב לשבת האחרונה בבית.

רבינו אומר [ליקוטי מוהר"ן חלק א' סימן רע"ז] שאכילת שבת מכפרת על החטאים, אנחנו רוצים כפרה על העוונות אז נעשה סעודות יפות מתוך שמחה, כל מי שרוצה לשאול בשם מישהו אחר יכול לשאול...

ש. האם אפשר להכין רשימה על מה להתפלל?

מחדש את התיקון הכללי.

והתשובה על פי חסידות היא, שמוהרא"ש היה אומר שמי שאומר תיקון הכללי לא אמור לשמוע שום דבר שקורה מסביבו.

ש. אם יש למישהו בלב נגד חבריו האם הוא לא יכול לצאת ידי חובת תקיעת שופר בהיכל הקודש?

ת. זה לא אם יש לו משהו בלב, אלא מי ששונא את חבריו, ככה מוהרא"ש היה מכריז, שמי ששונא מישהו במנין שיצא מהבית מדרש כי הוא יכול לקלקל לכולם את התפילות, ולכן אני גם אומר את זה, ואני שומע כל שנה מאברכים שבאותה שעה הם מוחלים לכולם ומפסיקים לשנוא.

ש. אם יושבים בציון של רבינו ומגיע אדם מבוגר האם צריך לעמוד ולתת לו את המקום?

ת. פשוט שכן כי זה מצוה דאורייתא 'מפני שיבה תקום והדרת פני זקן'.

ש. מה עושים כשמגיעים לציון ושוכחים כל מה שרצו לבקש מרבינו?

ת. אז כבר פעלו הכל בזה.

אני מגיע לציון אני אומר: רבי קוראים לי יואל בן ריצא רעכיל, הגעתי מניו יורק כי אמרת שאתה יכול לתקן אותי, ואז אני מצטט את דברי הרש"י בפרשת כי תבוא: 'עשינו מה שגזרת עלינו עשה אתה מה שעליך לעשות'. רבי תתקן אותי, אני לא זוכר כלום אני לא יודע כלום.

אני קיבלתי ממוהרא"ש שכשהולכים

יבוא.

ש. מה הן ד' הדברים שרבינו אומר
על ראש השנה [בשיחות הר"ן
שיחה כ"א]?

ת. אתחיל מהדבר הקל ביותר, הכי קל זה למעט דיבור, כי אפשר פשוט לא לדבר, זה לא קשה, בעיקר בלילה הראשון ואחרי זה ממשיכים ליום הראשון, הדבר הקשה ביותר זה לחשוב מחשבות טובות, אי אפשר לאדם ממש לשלוט על מחשבותיו, ברגע אחד הוא יכול פתאום לחשוב מי יודע מה יקרה וכו', ואחרי זה אומר רבינו להיות בשמחה ולבכות קצת, יש עוד דברים שצריך לעשות: חומש, משניות, גמרא, תהלים, מקווה ותיקון הכללי.

ד' יעזור שנוכל לנסוע בשלום ולחזור בשלום עם ישועות לכל המשפחה, צריך לדבר בבית ולהגיד, עוד מעט אני כבר חוזר ותשכחי בכלל שנסעתי... הרי לפני כמה שבועות רק יצאנו לקאנטרי וכבר חזרנו... עוד מעט בונים את הסוכה, הכל רץ, בינתיים תופסים כמה דברים טובים, בעזרת השם נתראה באומאן בשמחה. ושוב אני מבקש מי שיודע על מישוה שיכול לבוא לכאן להשלים מנין שיעדכן אותי, פעם אחת הבאתי אנשים לא מברסלב וזה לא יצא טוב, אני מעדיף שיהיה מנין אנ"ש חסידי ברסלב שלא יכולים לצאת מארה"ב כי לא יכולים לעבור את הגבול וכדומה, אכיר טובה למי שיבוא לעזור לי עם המנין.

ת. בוודאי, אנשים שוכחים על מה להתפלל, ולכן כותבים את הכל על דף, ובציון מוציאים את הדף וזוכרים על מה להתפלל.

ש. האם יש לומר וידוי האריז"ל
בראש השנה?

ת. יש מכתבים ממוהרא"ש כך וכך, וזה תלוי לפי מה שהאדם מרגיש, אותה שאלה יש בכל שבת ושבת, יש אריכות בשל"ה הק' שמי שמתוודה בשקט שרק הקב"ה שומע מותר לו לעשות כן בשבת.

ש. האם יש ענין ללכת עד לציון
ממש?

ת. רק אם אפשר, אבל בתנאי שלא לעשות מחלוקת על כך חס ושלום, לפעמים מישוהו כבר הצליח להגיע כמעט עד הציון ופתאום מישוהו דוחף אותו ונכנס, ח"ו לעשות על זה מחלוקת, ואם מישוהו נותן לך בעיטה ודחיפה אל תחזיר לו ח"ו, לא משתלם לעשות מחלוקת ליד רבינו.

ש. על מה מתוודים?

ת. על כל מה שזוכרים.

לזכות לחשוב מחשבות טובות בראש השנה, שנוכל לבטל את כל הגזירות הרעות אצל רבינו, כל העולם מתהפך בטלטולים שונים, התיקון אצל רבינו, ונתפלל שאורו של רבינו יכנס בעולם ואז יהיה התיקון השלם ומשיח

לשמיעת השיעורים
קול ברסלב: 1212-444-9191

– פנימי –
יוצא לאור על ידי תלמידי היכל הקודש
בני ברק יצ"ו

להערות והארות: ushiseb@gmail.com